

18.8.53, יום ג' ז' באלול

בבוקר עליתי ירושלימה, ואה"צ עכדתי במשרד. היו לי שלושה ביקורים.

- גברה שולץ עהונאיה, מקבוצת הניישון. היא רוצה להביא חזכיר על מדיניות ארה"ב במזרח התיכון שנחתמו עליו חשובי אמריקא - הכוונה העיקרית - להתנגד למחן נשק לארצות ערב.

היא הציגה לי שורה של שאלות. דיברה כבר לפני כך עם אנסי הצבא ועם לבון, אבל ליחיד בטהון רצתה לשמוע דעתי על כמה בעיות:

- (1) מה הן התוצאות של זיון הערבים
- (2) האין להחמם בסכסוכי הגבולות לכען הכריח הערבים לעשות שלום.
- (3) היהכך מו"מ עם ערבים מבלי שיטילו זאת כגזרה מטעם מדינות הטערב.
- (4) מה הם תנאי השלום
- (5) מהי עצדה יחדאל בסכסוך מזרח-מערב, ואם נחץ בסיסים כשתהרוץ מלחמה.
- (6) לאחר חידוש יחסינו עם רוטית - כיצר נעצב מדיניותנו כלפי ארה"ב.
- (7) מה אנו רוצים מארה"ב.

אמרתי לה שאני עכסיו מחוץ למכסלה ואגיד רק דעתי האישית.

זיון יש לו רק הפקיד אחד - להלחם. אין זה מכסיר להיננך ילדים או להכראה חעם, ואם ניתן נשק לערבים, הוא ניתן להכשירם לכלחמה. ברור - גם מדברי דלס וגם מדברי סטיונסון - שהם אינם מוכנים להלחם לא על דימוקרטיה ולא על קומוניזם. אבל שואכים להלחם בישראל, וחנשק ניתן אך ורק לחלחם בינינו, בין שזוהי כוונת הנחנים ובין לא.

אין בדעהנו להשתמש בסכסוכי גבולות לאיזו מטרה מדינית שהיא - אלא להפסיק מעשי הרצח, ולדעתי אם לא יפסיקו מרצונם הטוב - עלינו לעשות הכל למען המפיקם. יש הכרח בירידתו לעשות זאת. לשם כך דעתי היא שיש להשתמש בכוחנו אבל לא למטרה אחרת.

צרכנו המרכזי הוא טיחות הארץ לעצמאות כלכלית, לשם כך - וסממנים אחרים - אנו רוצים בשלום. מטרה מרכזית זו תרחם כל כוחנו להרבה זמן, ואין לנו לעסוק בהרפתקאות. אם יתכן שלום - קשה לדעת. אבל אינו בן הנמנע - אם נחבר מבחינה כלכלית ולא יותן נסך לערבים. תנאי השלום - הם שלום. אנו רוצים בקואופרציה יהודית ערבית. אני מאמין שזו תהיה לברכה לנו ולערבים. רק זאת ניתן, אך לא דבר אחר. לערבים אין מחסור בטריטוריה. הנחות במליון? באופן חדדי.

ואר למצב בעולם - אנו רוצים שיהיה שלום, אבל זה חלוי רק בכניס, - בנרית המועצות ובאר"ב. אנו גילחם אם כישהו יחקוף רבונותנו או השפער תריטוקרטי, וגלחם יחד עם אלה שילחמו על דברים אלה.

חידוש היחסים עם רוסיה לא שינה בלום ביחסנו, כי לא אנו ניתקנו היחסים. אני מאמין באר"ב ובטליחותה לברות מאקאמ בק-קרטי (היא העירה לי שסכנת מקרטי יותר חכורה משאני חושב), בעולם. אבל אם אר"ב חדרוש טאהנו משהו נגד טצוננו - נאמר לה: לכו לעזעזאל עם כל עזרתך הכספית.

לא נקבל מקודות מכישחוא. זה יהיה סילוף כל ההיסטוריה היהודית, אין אנו מדינה בלקנית. אנו יורשי האומה היהודית.

בארה"ב אנו רוצים שתעזור לנו להגיע לעצמאות כלכלית, תעזור לערבים לחיזוק האלמנטים הליברליים והדימוקרטיים והסבת החינוך והבריאות, אבל לא זיון.

- אח"כ בא אצלי גס. בתחילת השבוע הבא הוא יוצא לארה"ב וישוב בסוף ספטמבר. רוצה להביא עוד שני מומחים: לתעשייה ולתחבורה. בכל יום ה' בבוקר יושב עם אנשי האוצר: אשכול, סמיר, הורביץ, רביב, פוטנקין, ארנון.

נפגש גם עם ברנשטיין, סמיר, לבון. היחסים אח כולם טובים. לרוב ממכימים בכל - אך לא פועלים לפי ההסכם. עוסק עכשיו בבעית ייצוב המחירים. האמצעים לכך, אחד משלושה אלח: 1) הגדלת המסים למען שיהיה עודף הכנסה על חוצאה. מס הכנסה בארץ הוא רק 8% של ההכנסה הלאומית. בארה"ב - 18%. ההכנסה הלאומית בישראל היא בערך 1200 מיליון ל"י. הממשלה מוציאה 33% מהכנסה זו. בארה"ב מוציאים 30%. 2) על ידי צמצום מאדאי. 3) ע"י צמצום ההוצאות של הממשלה. למעשה עושים ההיפך מכל שלושה הדברים: מקפינים מסים, מרחיבים אסדאי, מגדילים הוצאות הממשלה. הזמנתי אהו עוד שיחה אחת לפני צאתו לארה"ב.

- אח"כ בא אצלי לבון. מ.מ. אסא בא אליו. התאונן שכאילו לא רוצים בו. לבון סתר הנהחה זו. אז הציג מ.מ. דריסות: 1) סידור יחסי המשרד והמטה. 2) מינויים בצבא ע"י הרמטכ"ל (הכוונה העיקרית למשה דיין וליצחק רבין). הוא גם שאל אם הכפלה עוסקת בעניני הצבא. לבון אמר לו שער הבטחון לא הביא אף פעם בעיות צבא למורום מפלגתי.

לבון דורש ממנו החלטה מהירה בענין המטה והמשרד.